

I kø for Romjulsjazzzen

OT-Sylvia Bredal

NARVIK: – Møt opp tidlig, rådet en kollega OT-trønderen som aldri har vært i Narvik på denne musikk-happening tidligere jul'er.

Det gode rådet ble på grunn av et rørproblem ikke fulgt, og dermed møtte det meg en en klynge misfornøyde, køtrippere utenfor den stengte døren til Grandkjelleren klokken 21.30. Tenk det da! Første gang jeg har sett en person-kø her i byen... Budskapet på dørplakaten: Beklager fullt!, nådde synelig ikke frem til kø-klyngen, og noen av de håpefulle hadde stått der siden 20.30-tiden.

Ikke gikk det an å bestikke dørvakta her, nei, så mange av jazzskerne og de som gikk ut for å treffe alle sine gamle kjente, måtte heller ty til andre utesteder. Lillebaren og Kroa så ut til å være brukbare alternativer.

Sleng en slant???

Heldigvis fikk journalisten og fotoapparatet innpass for en jazzet stund. I garderoben var jakketettheten til å føle seg klam av, så pelsen ble med inn... Men i kjelleren var det vel egentlig bare plass til Nikon'en!

– Unnskyld, beklager, sorry!, jeg skal bare...

Musikkdiggerne ser litt oppgitt på inntrengeren, mens jeg er på min dynamiske befarings etter den rette «spotten» for DET skuddet.

Og musikerne sørget desidert for en aften av jubalon-klasse. «Svein-Harald's» slo virkelig ut håret med slagere som kanskje kom uventet på publikum... «Jag ringer på fredag»...«Sleng en slant ut i brønnen» ... og så «Dine gullbruna øgna» da. Artig! må jeg si. Fikk ikke med meg Isabelle, men snakket lød positivt om henne, men negativt om lydutstyret. Herlige toner fra saksofonisten Jan-Erik, imponerte vel de fleste til stede.

Desibel-nivået var himmelsk høyt, så de som kom for å utveksle prat om alt og ingenting, måtte nok bare åpne ørene, knipe munnen, ta en røyk eller stå i kø for en øl eller drink.

Jazz-trekket

At Julens attraksjon ble flyttet fra Malmen til Grand, var nok en lur linje av arrangøren Narvik Jazzklubb. Det er ikke noe vits å si noe om aldersnivået den kvelden, det viktige var at de oppmøtte smilte, applauderte og koste seg skikkelig.

Etter fotofilmens slutt, tørket jeg panna og smøg meg ut. Dørvakta regnet med at tonene kom til og fortsette å ljome frem til tre. Ikke bare jeg gikk, men også noen av de som kanskje hadde vært der siden åtte - og det er jo bra, så fikk jo flere av de på utsiden anledning til å jamme med.

Tut-hutre-tuu: Hvordan komme seg inn på julens jazz-aften? Ideene til kø-ståerne var kreative - men dørvaktene bet ikke på.

Hett og høyt: Oppmerksomheten rettet mot «Svein-Harald's».